

Liturgie zondagmorgen 11 december 2016

3^e adventszondag

Afbeelding 1

Zingen: 441: 1, 2, 3

1. Hoe zal ik U ontvangen,
wat wordt mijn eerste groet?

U, ieders hartsverlangen,
vervult ook mij met gloed!

O Jezus, licht der wereld,
verlicht mij, dat ik weet
waarmee ik U moet eren,
U waardig welkom heet.

2. Heel Sion strooit haar palmen
als vaandels voor uw voet.

En ik stem in met psalmen
waarmee ik U begroet.

Zo zal ik U ontvangen:
mijn lofzang is de twijg,
mijn zangen zijn het vaandel
dat zich in eerbied neigt.

3. Wat hebt U opgegeven
om mij nabij te zijn,
toen mijn armzalig leven
getekend was door pijn?

Zo veel was mij ontnomen
waarin ik vreugde vind,
maar toen bent U gekomen
en wist ik mij bemind.

Welkom en mededelingen

3^e kaars wordt aangestoken. Gedichtje

Zingen: 87: 1, 2, 4

1. Op Sions berg sticht God zijn heilige
stede.

Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof.

O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:
door uwe poort zal ieder binnentreden.

2. Rahab en Babel zullen u behoren.

Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem
neer

en ieder land erkent Hem als de Heer.

O moederstad, uit u is elk geboren!

4. Zij zullen saam, de groten met de kleinen,
dansend de harpen en cimbalen slaan,
en onder fluitspel in het ronde gaan,
zingend: 'In u zijn al onze fonteinen'.

Stil gebed - Votum en groet - Klein Gloria

10 geboden (afbeelding 2)

Gebod om de geest

Kinderen gaan naar de kindernevendienst

Zingen: 442

1. Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen.
Verlos mij van mijn bange pijn!
Zie, heel mijn hart staat voor U open
en wil, o Heer, uw tempel zijn.
O Gij, wien aarde en hemel zingen,
verkwik mij met uw heilige gloed.
Kom met uw zachte glans doordringen,
o zon van liefde, mijn gemoed!

2. Vervul, o Heiland, het verlangen,
waarmee mijn hart uw komst verbeidt!
Ik wil in ootmoed U ontvangen,
mijn ziel en zinnen zijn bereid.
Blijf in uw liefde mij bewaren,
waar om mij heen de wereld woedt.
O, mocht ik uwe troost ervaren:
doe intocht, Heer, in mijn gemoed!

Lezing: Jesaja 35: 1-10**Zingen: 880:**

1. Het leven op aarde is vreugde en
rijkdom,
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen
brengt haar mee,
het kleurt de seizoenen, alle bergen en
dalen,
van ster tot onstuimige zee.

2. Ons leven op aarde: fontein vol van
goedheid
stroomt over in arbeid, in passie en
pijn,
in de hectische steden en de stilte van
wijsheid
in elk kind, onbevangen en klein.

3. Dit leven op aarde: een bron van
genezing,
welt op in ons lachen, zingt mee in
ons lied.
Brengt zorg voor de armen, geeft
gemeenschap en liefde,
bevrijdt onze ziel van verdriet.

4. Dus houd van het leven, geef dank aan
de Schepper,
wees blij met het licht van de Zoon dat
ons tooit.
Voel de kracht van de Geest en volg het
pad van de vrede
tot ons leven zijn tijd heeft voltooid.

Lezing: Mattheus 11: 2-6 en Jacobus: 5: 7-11**Zingen: 448: 1, 7, 9**

1. Het volk dat wandelt in het duister
zal een groot licht zien, een groot licht.
Hef naar de hemel uw gezicht,
met opgeheven hoofden, luister,

7. En sterke God, die de gebeden
verhoren zal, die overwint.
Eeuwige vader heet dat kind,
en vorst van eindeloze vrede.

9. En alle, alle mensen samen,
die zullen voor zijn aangezicht
staan zingen in het grote licht.
En Hij kent allen bij hun namen.

Preek (afbeelding 3, 4, 5)

Zingen: 452

1. Als tussen licht en donker
de tijd zijn stroom versnelt,
zijn wij in U verzonken,
ons hart raakt niet ontsteld,
Gij leeft en houdt de wacht,
wij hebben niets te vrezen,
de slaap zal ons genezen.
Gij waakt de ganse nacht!

2. Die lange nacht, die winter
doorstaan wij met geduld;
wij leven ongehinderd,
de dagen zijn vervuld,
Gij hebt het woord volbracht,
dat feilloos staat geschreven
en keert niet ijdel weder.
Uw licht komt na de nacht!

3. O hemellichaam Jezus,
dat ieder mens verlicht,
wij staan in U te lezen,
Gij zijt ons vergezicht.

De dageraad breekt aan,
uw komst is niet te keren,
wil ons de eenvoud leren,
leer ons uw toekomst aan!

Kinderen komen terug

We zingen het adventslied

Een ster laat mensen weten: de nacht gaat snel voorbij.
God zal ons niet vergeten, Hij houdt van jou en mij.
Ver boven alle tranen, de ruzies en de strijd,
brengt Hij de mensen samen. Er komt een nieuwe tijd.

Een ster laat mensen weten: de nacht gaat snel voorbij.
God zal ons niet vergeten, Hij houdt van jou en mij.
Wie hoopt kan blijven wachten, al weet hij niet hoe lang.
Want buiten zijn gedachten komt nu al iets op gang.

Gebeden

Collectes (afbeelding 6)

Zingen: 919: 1, 2, 4

1. Gij die alle sterren houdt
in uw hand gevangen,
Here God, hoe duizendvoud
wekt Gij ons verlangen!
Ach, ons hart / is verward,
leer het op uw lichte
hoge rijk zich richten.

2. Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinsterend in het zwart gewelf,
sterren, ongetelde, –
al hun glans / dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.

4. Christus, stille vaste ster,
o Gij licht der lichten,
waarnaar wij van her en der
onze schreden richten, –
geef ons moed; / 't is ons goed
U te zien, getrouwe,
uw hoog rijk te aanschouwen.

Afbeelding 7

Zegen

Afbeelding 8